

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 2. aprila.

Ko je odstopil mogočni nemški kancelar, se je ves svet povprašal, kake posledice, bode to imelo na evropsko politiko. To tudi ni čudno, kajti mnenje je bilo obče razširjeno, da je od njega pravo za pravo od tripelaljanca zavisen evropski mir. To mnenje sicer ni bilo popolnoma resnično, kajti mnogo, če ne vse, je zaviselo od tega, kaj poreko v Peterburgu. Da je ruski car podal roko Franciji gotovo bi bila poslednja začela vojno, in le to je še ohranjevalo evropski mir, da se absolutna Rusija ne more odločiti, da bi se zvezala z republičansko Francijo.

Kaj bode pa s tripelaljanco? Nekateri so mislili sprva, da bode sedaj precej razpala, ko se je javnemu življenju odtegnil mož, katerega delo je bilo. To mnenje je imelo že zaradi tega nekaj zase, ker približanje Nemčije in Rusije ni baš tako težavno, ker se obe državi opirata na strogo konservativna in monarhična načela in zmatrata za svojo nalogo, da varujeta monarhični princip v Evropi proti republičanskim idejam. Tudi zgodovina nam kaže več nego stoletno prijateljstvo Prusije in Rusije. Obe ti dve državi sta podpirali druga drugo, vsaka se ima drugej kaj zahvaliti. Da ni Rusija podpirala Nemcev, ne bi bilo zedinjene Nemčije in da neso Nemci leta 1870. zmogli Francije, bi se najbrž še ne bilo posrečilo znebiti se okovov Pariškega dogovora, ki je oviral Rusije razvoj.

Nasprotje mej Rusijo in Nemčijo izvira še le od tedaj, ko se je v Rusiji začela bolj oživljati tudi narodna zavest, to je posebno po velikej zadnjem rusko-turški vojni, katera je bila posledica narodnega in slovanskega gibanja. Od tedaj je postalo jasno, da Rusija in Nemčija več skupno hoditi ne moreta, ker si njijine zgodovinske naloge nasprotujejo. Zaradi tega je razpala trocarska zveza, ki je bila nekaj časa temelj evropske politike. Bismarck je prisiljen iskal si drugod opor, da ohrani svoje delo, zedinjeno Nemčijo, in od tod je nastala tripelaljanca.

Knez Bismarck je dobro poznal važnost Rusije in si je zaradi tega mnogo prizadeval, da bi jo zopet pridobil za zvezo z Nemčijo. Njej na ljubo bi bil rad žrtvoval tripelaljanco. Rusija mu je bila

že tudi zaradi tega posebno ljuba, ker nema parlamenta, katerega je Bismarck zmatral le za oviro dobre vnanje politike. Vsa prizadevanja nemškega kancelarja bila so zaman. Tudi ko je umrl Gorčakov, ki je bil zadnja leta tudi osebni nasprotnik Bismarckov, se stvar ni spremenila. Posebno sedanj car si je izvolil za vodilo svoje politike načelo, da mora Rusija ohraniti prosto roko. Temu načelu se ob Nevi ne bodo izneverili tudi sedaj, ko je odstopil železni kancelar. To je pa tudi uzrok, da je cesar Viljem II. tako hitel svetu zatrjevati, da bode Nemčija nadaljevala politiko kneza Bismarcka, da tripelaljanca še nadalje ostane. — Nemčija zatorej iz te zveze ne bode stopila, ker je tripelaljanca zanjo najbolj potrebna. Nemčija potrebuje koga, da jej varuje hrbet, če bi bila od dveh strani napadena, ker ima Francoze za stalne sovražnike. Prizadevala si bode torej, da bode to zvezo ohranila, dokler bode moč, toda drugo vprašanje je, če se jej pa bode to še dolgo posrečilo.

V Rimu javno mnenje že sedaj s tripelaljanco ni prav zadovoljno, Italijanom daje ta zveza premalo dobička. Ko so jo sklepali, računali so na to, da se kmalu začne vojna, v kateri se bode Italija zopet povečala za kako provincijo. Italijani so že vajeni, da jim vsaka zveza prinese kako povečanje njih ozemlja. Leta 1859. jim je zveza s Francijo donesla Lombardsko, leta 1866. pa zveza s Prusijo Benetke in pozneje še Rim. Tripelaljanca jim pa dosedaj ni prinesla drugega, kakor velika vojaška bremena, katerih posledica je slabšanje državnih financ. Mi ne dvojimo, da hočeta kralj italijanski in vlada ohraniti zvezo z Nemčijo in Avstrijo toda v Italiji ne odločuje vlada, temveč ima veliko besedo javno mnenje, katero je zoper tripelaljanco. Dokler je bil na čelu tripelaljanca mož kakeršen je Bismarck, je italijanska vlada branila v parlamentu to zvezo, ker je zveza že zaradi diplomatske zmožnosti njenega voditelja bila velike važnosti. Z odstopom Bismarckovim je pa tudi vrednost te zveze zgubila mnogo v očeh Italijanov. In morda čas ni daleč, da bode italijanska vlada prisiljena izstopiti iz te zveze, v katero je Italija bila stopila le iz sebičnosti in sovraštva do

Francije, katero sovraštvo se je pa že precej ohladilo.

V Avstriji tudi večina prebivalstva s tripelaljanco ni zadovoljna, ker slabo upliva na naše notranje razmere. Dosedaj se od političnih faktorjev ni slišalo še posebnih ugovorov, ker pri nas se je oportunistvo jako ukoreninilo. Zadnji čas pa v Avstriji pripravljajo neke notranje premembe, za katere ne vemo še, kakšne bodo. Na Češkem se narod začel upirati nemški hegemoniji in v bodočem državnem zboru bode morda pa že sedela močna stranka, ki se bode upala naravnost povedati, do ni za zvezo z Nemčijo. V vnanji politiki se pri nas sicer dosti ne ozirajo na javno mnenje, a utegnejo še druge razmere podkopati zaupanje v to zvezo. Korist od nje ima itak pred vsem le Nemčija, ker Avstrija se nema bati napada od nikoder, če se ne bode preveč mešala v balkanske zadeve. S politiko na Balkanu je pa Avstrija dosedaj imela premajhne uspehe, pa bi še mogla imeti dosti veselja umešavati se v balkanske zadeve. Dokler je vodil to zvezo izkušen diplomat, so na Dunaji že še ravnali se po navodih iz Berlina, drugače bode pa sedaj. Javaljne bode dolgo grof Kalnoky hotel piesati, kakor bode godel novi kancelar Caprivi, o katerega diplomatskih zmožnostih drugega ne vemo, nego, da dobro pozna razne dvorne šege, še manj bodo pa na Dunaji voljni ravnati se po željah le maloskušnega nemškega cesarja, dobro vedoč, da bi s svojo nepremišljenostjo in trdovratnostjo lahko prouzročil evropsko vojno, kakor je prouzročil odstop kneza Bismarcka. Mi gotovo nemamo povoda nauduševati se za Bismarcka, a vender se popolnoma strinjamo z onimi glasili, ki so poudarjala, da je od cesarja črna nehvaležnost, da je odstranil moža, ki ima toliko zaslug za domovino.

Kaj bi bil sedaj Viljem II., ko bi Bismarcka ne bilo, morda še pruski kralj ne. Tudi politika kneza Gorčakova zadnja njegova leta ni bila prava vender ga Rusija ni kar odstranila, temveč mu je dala le pomočnika.

Zato bodo pa javljne druge države hotele se dolgo ravnati po njegovi trmi. Da bi pa Avstrija zavzela vodstvo tripelaljanca, v to bi pa prevzetni

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje)

Dne 1. avgusta je Državin, skupaj z glavnim sodnikom urada jerobskega za naselnike Lodižinskim, zahteval saratovskega poveljnika Bošnjaka zaradi posvetovanja o naredbah, katerih je bilo treba napraviti o sedanjem položaji. Državin je trdil, da bi se morale okoli uradnih skladišč, znotraj mesta, napraviti utrdbe, prepeljati tja blagajnico, ladije na Volgi sežgati, po bregu razstaviti baterije in iti Pugačovu naproti. Bošnjak se ni soglašal pustiti svojo trdnjavo in je hotel držati se za mestom. Sprla, raznela sta se in Državin razkačen, je predlagal, da se zapre poveljnik. Bošnjak je ostal nepremakljiv, ponavljajoč, da on izročene trdnjave in cerkev Božjih zapustiti neče, da bi se oropale, Državin ga je pustil, šel na magistrat in predložil, da bi se vsi prebivalci od glave do glave oglasili za zemeljsko delo na mestu, katero bo Lodižinski naznanil. Bošnjak se je pritožil, pa ga nikdo ni

poslušal. V spomin teh razporov ostalo je porogljivo pismo Državina na trmoglavega poveljnika.

Dne 4. avgusta so zvedeli v Saratovu, da je šel Pugačov iz Penze in se bliža Petrovsku. Državin je zahteval oddelek donskih kazakov in se podal z njimi v Petrovsk, da bi odpeljal od tod blagajnico, smodnik in tope. Pa, približavši se mestu, zaslišal je zvonjenje in zagledal prednje tolpe puntarjev stopati v mesto, in duhovenstvo iti jim naproti s podobami in „hlebom“. Zajezdil je naprej z jesaúlom*) in dvema kazakama in ko je videl, da ni bilo nič več narediti, se je obrnil z njimi proti Saratovu. Oddelek njegov ostal je na cesti in čakal Pugačova. Samozvanelec je zajahal k njim v spremstvu svojih soudeležencev. Vsprejeli so ga na kolenih. Ko je Pugačov zaslišal od njih o častniku gvardije je koj tu zamenjal konja, vzel v roko sulčico in sam s štirimi kazaki zadiral za njim, da bi ga ujel. Jednega izmed kazakov, ki so spremljali Državina, je zaklal Pugačov. Državinu se je posrečilo, dospeti do Saratova, odkoder je prihodnji dan odšel z Lodižinskim vred, pustivši obrambo mesta v skrb zasmeševanega Bošnjaka.

Dne 5. avgusta je šel Pugačov proti Saratovu.

*) Jesaúl = kazaški kapitan.

Vojska njegova je bila sestavljena iz treh sto jackskih kazakov in sto petdeset donskih, pridruživših se mu pretekli dan, in do deset tisoč kalmikov, baškircv, jasnih tatarov, graščinskih kmetov in vsake vrste potepuhov. Okolu dva tisoč jih je bilo nekako oboroženih, ostali so imeli sekire, vile in kole. Topov je imel trinajst.

Dne 6. avgusta je Pugačov prišel do Saratova in se ustavil tri vrste od mesta.

Bošnjak je odposlal Saratovske kazake zaradi znanja jezika, pa ti so se udali Pugačovu. Mej tem so prebivalci tajno poslali k samozvancu kupca Kobjakova z izdajalskimi predlogi. Puntarji so prišli celo do trdnjave in se razgovarjali z vojaki. Bošnjak je dal povelje streljati. Takrat so se prebivalci, katere je vodil mestni glavar Protopopov, javno spuntali in stopili k Bošnjaku, zahtevajoč, da bi ne začel bitke in počakal, da se vrne Kobjakov. Bošnjak je vprašal, kako so se predrznili brez njegove vednosti stopiti v pogajanja s samozvancem? Ti so nadaljevali šunder. Mej tem se je vrnil Kobjakov s puntarskim pismom. Bošnjak mu ga je strgal iz rok, raztrgal in poteptal, Kobjakova pa je zapovedal vzeti pod stražo. Kupci so stopili k njemu s prošnjami in pretenjem in Bošnjak je bil

nemški cesar gotovo ne pritrdil. Zatorej smo preverjeni, da bode vodja vnanje politike avstrijske kmalu prisiljen dati svoji politiki drugi tir in bode iskal drugih zvez. Solnce tripelalijance je torej že prestopilo svoj cenit in se bliža zapadu.

Govor državnega poslanca Jakoba Hrena, v državnem zboru dne 11. marca 1890.

(Dalje.)

Pa ne gledé na to ni prav, če se sklicuje samo na določbe državlanskega zakonika, ko se hoče rešiti vprašanje o pravnem stališču odškodovanja. Ni res, da je vsak vir pravici iskati le v določbah državlanskega zakonika. Kaj je državni zakonik? Skupnost pravnih določeb in postavk za odnošaje državljanov med seboj in drug k drugemu, kar je izrecno povedano v članu I razglasilnega patenta in v §. 1. zakonika. Tu pa ne gre za odnošaje državljanov med seboj in drug k drugemu, posamičnika k posamičniku, tu gre bolj za odnošaje posamičnika k skupnosti, državljana k državi, v tem določbe državlanskega zakonika ne morejo biti merodajne. Vsaj je še mnogo drugih življenjskih vprašanj in razmer, za katere določbe državlanskega zakonika veljati ne morejo.

To so tudi čutili zakonodavci pri kodifikovanju državlanskega zakonika, in so to tudi izrazili v §. 7. Za slučaje, v katerih je zakon pomankljiv, velja drug regulator, to je naravno pravo, pravno čuvstvo, ki ni uvrsteno v paragrafe, ki pa živi v prsih slednjega človeka in ga spremlja v vseh življenjskih vprašanjih. (Prav res! Tako je! na desnici.)

Ne dvojim, da je bila visoka zbornica jako zadovoljna, da je njega ekscelenca gospod pravosodni minister že v generalni debati označil vladno stališče in izrecno zastopal stališče, da za vse življenske ramere določbe državlanskega zakonika ne morejo biti merodajne. Konstatujem izrecno (čita:) „da nauk o odškodovanju v civilnem pravu in ne le nauk temveč tudi praksa hodi dandanes drugo pot, nego pred desetletji“.

Njega ekscelenca stoji torej na stališču, da se vse življenske razmere ne morejo presojati po državlanskem zakoniku, in jaz sem srečen, da morem ta izrek nekako kot avtoritativen navesti.

Na tem mestu se pa lahko sklicujem še na neko drugo strokovno avtoriteto, in sicer na vseučilišnega profesorja dr. Mengerja, ki se je v zanimivej razpravi pod naslovom: „Das bürgerliche Recht und die besitzlosen Volksklassen“ v „Archiv für Socialpolitik und Statistik“ na jako duhovit način bavil s to temo in naglašal, da se je v pravem življenju razvilo mnogo fikcij, ki se morajo odpraviti, taka fikcija je tudi, da je državljanski zakonik primeren za vse odnošaje življenja; dočim ima mnogo pomankljivostij, ker so se razmere mnogostranski in bistveno spremenile, od kar se je izdal, in ti pomankljaji se bodo morali odstraniti.

Potem takem jaz hočem priznati, da sledim mislim odličnega nasprotnika v visokej gospodski zbornici, da se iz določeb državlanskega zakonika ne dá še izvajati, da je država dolžna odškodovati nedolžnoobsojence, pa za to dolžnost govori drugi mnogo mogočnejši naslov: naslov naravnega, pa tudi javnega in družbenega prava.

prisiljen, odjenjati in osvoboditi Kobjakova. Vender se je pripravil na obrambo. Ta čas je Pugačov zasedel Sokolovo goro, gospodujočo nad Saratovom, nastavil baterijo in začel v mesto streljati. Po prvem strelu so kazaki trdnjave in prebivalci razbežali. Bošnjak je zaukazal streljati iz možnarja, pa bomba je padla petdeset sežnjeval daleč. Obšel je svojo vojsko in povsod zagledal prepalost; vender ni zgubil svojega poguma. Puntarji so napadli trdnjavo. Začel je streljati in že jih je srečno odbil, ko na migljaj tristo artileristov iztrga iz pod topov kline in zažigalke, zbeži iz trdnjave in se uda. Ta čas je sam Pugačov planil z gore na trdnjavo. Takrat je sklenil Bošnjak z jednim Saratovskim batalijonom predreti skozi tolpe puntarjev. Zaukazal majorju Salmanova iti vun s prvo polovico batalijona, pa zapazivši pri njem bojazljivost ali pripravljenost udati se, ga je odstavil od načelnštva. Major Buturin se je potegnil zanj. Bošnjak je v drugič pokazal slabost: pustil je Salmanova na svojem mestu in obrnivši se k drugi polovici batalijona, zaukazal je razpustiti zastave in iti iz utrdb. V tem trenutku se je Salmanov udal in Bošnjak je ostal s šestdeset možmi častnikov in prostakov. Hrabri Bošnjak je s to peščico ljudi stopil iz trd-

Gospoda moja, sojenje o svobodi in življenju o mojem in tvojem je akcija, katere oskrbuje država po svojih sodnih organih vsled svoje sodne oblasti. Oskrbuje jo v interesu skupne družbe, v interesu državne blaginje in občnosti; oskrbovanje pravosodja in naprava sodišč je torej državna potreba. In če je kdo bil po nedolžnem obsojen in kaznovan, mari se potem ne more reči, da je postal žrtva v interesu blaginje države, v interesu skupne družbe in naj se takej žrtvi odreka odškodovanje za kazni, ki jo je po nedolžnem prestal.

Duboviti angleški kriminalni politik Bentham, ki se je z vso gorečnostjo potegoval za to, da je država dolžna odškodovati vsacega, ki je prestal po nedolžnem kako kazni in je izrekel nastopni stavek (čita:)

„Reklo bi se na glavo postaviti družbeni red, če bi se vsaka zmeta v pravosodju, naj se je pripetila tudi brez krivde sodca, s primerno odškodnino, kolikor je moči ne poravnala.“ (Čujte!)

Že večkrat imenovani odlični govornik visoke gospodske zbornice, ki je, žal, mej nasprotniki pravnega stališča je v svojem učenem in duhovitem govoru navajal tudi več anomalij, ki bi nastopile, če se uveljavi pravno stališče, namreč obligatorično odškodovanje, mej drugim tudi nezmisel, kateri je deloma tudi gospod poslanec dr. Zucker naglašal v svojem poslednjem govoru, da bi se nedolžnoobsojencem dalo odškodovanje v postranskej zadevi, v glavnej pa ne.

Njega ekscelenca odlični govornik visoke gospodske zbornice je menil, da je zguba gmočnih dober, imetja in pridobitka le postranska stvar, glavna stvar je pa vsota idealnih in duševnih dober, ki s krivo obsodbo pridejo v nevarnost, za katerih poškodbo se pa ne bode dalo nobeno odškodovanje. To so neprecenljiva dobra osobne svobode, časti, osobne veljave in družbenega položaja.

(Konec prih.)

Popravek.

Slavno vredništvo! Sklicevaje se na § 19 tiskovne postave prosimo, da ponatisnete ta-le popravek na to, kar pišete v Vašem listu št. 65 pod naslovom: C. kr. nižja gimnazija v Kočevju:

Ni res, da bi kdaj nabrali, nalovili in nahausirali učence za Kočevsko gimnazijo, kjer koli bi hoteli —

Ni res, da bi kdaj tudi take izkazovali, ki so le mislili vstopiti v gimnazijo, kojih pa ni nikdo videl niti pri vzprejemnem izpitu niti pozneje v šoli —

Ni res, da bi dobri dve tretjini teh učencev bilo popolnoma nezrelih in nesposobnih in da bi ne mogli na nobenem drugem zavodu izhajati kakor na Kočevskem —

Ni res, da se sprejme v prvo šolo vsak, kdor se oglasi, da zna le brati in pisati in da mu ni treba imeti o slovnici niti najmanjšega pojma; tudi ni res, da se celo taki učenci vzprejemajo, ki dobe na ljudski šoli v vseh predmetih nezadosten red in ki imajo v spričevalu opombo: Zum Aufsteigen in die höhere Classe unreif —

Ni res, da so oni slovenski dijaki, ki so dobili v Ljubljani, v Novem mestu ali v Kranju dva

njave in šel celih šest ur zaporedoma, prebivaje skozi nebrojne tolpe razbojnikov. Noč je naredila konec bitki. Bošnjak je došel do bregov Volge, blagajnico in kancelarske reči odpravil v Astrahan, sam pa je dne 11. avgusta srečno prispele v Caricin.

Puntarji, polastivši se Saratova, spustili so jetnike, odprli hlebne in solne kašče, razbili prodajalnice in oropali hiše. Pugačov je obesil vse plemiče, kolikor mu jih je prišlo pod roke in prepovedal pokopati trupla; poveljnikom mesta imenoval je kazaškega petdesetnika Ufimceva in 9. avgusta o poludne zapustil mesto.

Dne 11. avgusta je v razdejani Saratov prispele Mufel, 14. pa Mihelson. Oba zedinjena, hitela sta drug za drugim za Pugačovim.

Pugačov je šel ob Volgi. Inozemci, tu naseljeni, večinoma klateži in malopridneži, so se mu vsi pridružili, ker jih je našuntal poljski konfederat (ne ve se, kateri po imenu, samo Pulavski ne; ta je že bil takrat odstopil od Pugačova, nejevoljen nad zversko krvoločnostjo njegovo). Pugačov je sestavil iz njih husarski polk. Volžski kazaki so prestopili tudi na njegovo stran.

(Dalje prih.)

semestra zaporedoma tretji red in pritečejo v Kočevje, pravi duševni velikani proti Kočevskim dijakom in da vsi izvrstno izhajajo; tudi ni res, da dobe svoj prvi red ali kaj znajo ali ne in da se jim ni treba mnogo učiti; niti da more dobiti dijak svoj prvi red, če odpre le jedenkrat v letu usta —

Ni res, da se pošilja koncem vsakega šolskega leta okrožnica vsem ljudskim učiteljem po Kočevskem, in da se rote pri živem Bogu, naj spodbujajo mladino k obilnemu ustupu na Kočevsko gimnazijo; ter da naj starišem razkladajo, da jim ne bode treba ničesar potrositi za njihove sinove, da dobodo obleko, knjige, stanovanje in vse, kar potrebujejo zastoj, pozneje pa se štipendij Stampflov —

Ni res, da skrbi dijaški podporni zalog za vse, in da dobivajo učenci vse, česar jim je treba: denar za upisnino, vse šolske knjige in knjižice, obleko, luč, stanovanje, hrano, sploh vse, kar je človeku treba za življenje —

Ni res, da se podpirajo znani lenuhi in tepini, od katerih ni nikdar ničesar pričakovati in da se jim plačuje celo šolnina; tudi ni res, da mora plačati društvo takemu lenuhu vse, kar želi, in da preti drugače z svojim izstopom iz gimnazije, in da so poslali hitro ponj, mu dovolili podporo in mu obljubili, da ga bodo z vsem preskrbovali, česar mu bode treba —

Ni res, da se to pravi dvojljive elemente izrežati, ki postanejo lahko s časom nevarni človeški družbi — tudi ni res, da jim je samo zato, da se vsa leta v Kočevju dobro pita, potem pa gre s trebuhom za kruhom in s krošnjo na hrbtu prodajat po svetu pomeranče in fige in sleparit z „hoch“ in „nieder“ —

V Kočevju, dne 31. marca 1890.

C. kr. gimnazijsko vodstvo

B. Kuapp.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. aprila.

Šolska komisija gospodske zbornice se bode teško sešla pred koncem tega meseca, najbrž se pa letošnjo pomlad več ne snide. Vlada se ne more odločiti, kaj bi odgovorila na izjavo škofov. Za zahteve njih izjave se ne more izreči, proti njim se pa tudi ne upa naravnost postaviti, da bi jej potem konservativni državni poslanci ne odrekli podpore. Najbrž bode vlada skušala šolsko vprašanje zavleči do konca legislativne dobe, ker bodo itak drugo leto že nove volitve. Po volitvah se bode pa razmerje strank precej premenilo in novi državni zbor najbrž ne bode toliko naklonjen verski šoli, nego je sedanji, pa že v sedanjem bi se zanj drugače ne dobila večina, nego da bi se dala deželam v šolskih zadevah večja avtonomija, ker le s tem pogojem bi Čehi in Poljaki glasovali za versko šolo.

Vnanje države.

Časopis ruskega finančnega ministerstva je objavil začasne številke pravih dohodkov in izdatkov za leto 1889. Rednih dohodkov je bilo 922 milijonov 564.000 rubljev, za 57.101.000 več, nego je bilo proračunjenih in za 24.356.000 rubljev več, nego 1888. Vsi redni izdatki znašajo 867.955.000 rubljev, torej preostanek rednih dohodkov znaša 54.609.000 rubljev. Izrednih dohodkov je bilo proračunjenih 9.379.000 rubljev, znašali so pa 61 milijonov 32.000 rubljev, torej za 51.653.000 rubljev več. Izrednih izdatkov je bilo 102.287.000 rubljev, od katerih je bilo 34.207.000 rubljev proračunjenih, 68 milijonov rubljev se je pa porabilo za amortizacijo raznih posojil. Ves proračun za 1889. l. kaže torej 13½ milijonov prebitka, ki je letos na razpolaganje, kakor tudi razni krediti, ki se neso porabili.

Zbornica francoska je že skoro končala volilne verifikacije, ki so trajale šest mesecev. Jedino volitev Picotova, nasprotnika Ferryjevega v Saint-Dié še ni rešena. O tej volitvi se je bila odredila enketa, na podlagi katere predlaga komisija, da se volitev razveljavi.

Kaj nepovoljno se je o socialnej politiki nemškega cesarja izustil nadškof Pariški Richard proti dvema časnikarjema. Temu nadškofu se zdi nemogoče, da bi se vera in socializem spravila v soglasje. Velika napaka je, združevati vero in socializem. Le nobenih fraz. Socialisti hočejo razdelitev imetja in posestev. Ko bi se to zgodilo, bi ne bilo nobene rodbine več, z jedno besedo, razpala bi družba, kakor jo je ustvaril Bog. Popustiti treba vse domišljije. Bog je ustvaril svetni red, ki premeniti ne da, ustvaril je mogočnejše in ubožce in to bode zmiraj tako. Le poglejte veliko revolucijo, kaj je premenila? Mari dandanes ni baš iste nejeznakosti, mari neso sedaj ravno tako mogočnejši

in ubožci ravno iste socijalne razlike? Mari se sedaj kaj bolj ljudje ljubijo mej seboj. Ravno tako bode s socijalizmom Urednika sta nadškofa opozorila, da se tudi papež bavi s socijalizmom. Nadškof pa dvomi, da bi se papež bavil s socijalizmom. Nemški cesar se je zmotil, da, storil je veliko napako, da je odprl vrata udarajočemu socijalizmu, ki ga bode zmogel. Ko sta urednika opozorila nadškofa, da ima cesar dovolj veliko vojsko, da bi lahko v kali zatrl vsako gibanje, je odgovoril nadškof, da bi bil cesar bolje storil, da bi se ne bil postavil v tak položaj. Naj cesar zmore socijalizem ali ne, izid bode isti. Zgubil bode krono ali pa popularnost. Urednika sta menila, da bode cesar morda skušal z vojno si pomagati iz težavnega položaja. In nadškof je jima odgovoril, da bode v tem slučaju odločil Bog.

Konferenca za varstvo delavcev, ki je zborovala v Berlinu, se je razšla. Posebnih uspehov ni imela. Opravičila ni nad, ki so se stavile vanjo. Cesar nemški je bil sklical konferenco, da se dosežejo mejnarodna sporazumjenja, kako bi se zboljšalo stanje delavcev in odstranili vzroki, ki so bili povod zadnjim velikim strajkom. Konferenca se pa o teh vprašanjih niti posvetovati ni upala, temveč se je bavila le z omejenjem dela žensk in otrok po tovarnah. Kako bi se pa skrajšal čas dela in zboljšala plača že odraslim moškim delavcem, o tem se pa še odposlanci zastopanih držav posvetovati niso upali. Jedini uspeh, kateri je imela konferenca, je ta, da se je izrekla za razsodišče in za načelo, da je pri pogajanju delavec enakopraven z delodajalcem. Sedaj se kapitalisti ne bodo več upali tako prezirati delavskega stanu, ko so videli, da se zastopniki evropskih držav na poziv jednega najmočnejših vladarjev za potrebno spoznali, baviti se z delavskim vprašanjem in delavca proglasili za enakopravnega. Vsacega človekoljuba je moralo srce zaboleti, ko je videl ali slišal, kako so nekateri finančni baroni postopali z delavcem, kakor s parijo, ki še ni vreden, da bi z njim govorili. To bode postalo drugače. Delavsko vprašanje pa tudi sedaj še ne bode zaspalo, temveč razne države se bodo še večkrat morale baviti z njim.

Volitve na **Portugaljskem** so za vlado ugodno izpale. Od 134 poslancev, ki se volijo na kontinetu in Madeiri, bode baje 100 vladnih pristavev. Azori volijo 10 in druge kolonije 13 poslancev, tako bode vlada imela veliko večino, naj izpadejo volitve v kolonijah kakor koli. Republičani nemajo izimši Lizbono zaznamovati nikacih pridobitev.

Dopisi.

Iz Ljutomerskega okraja 31. marca. [Izv. dop.] Povsod na Slovenskem nahajamo zaslužne može, ki jednako bučeli nabirajoči od ranega jutra do poznega mraka hranjo zase in svoje, — od mladosti do starosti delujejo svojcem v prid. — Takšnih mož imamo tudi mi mej seboj in okoli takšnega moža smo stali 19. marca tega leta, ko se mu je pripelo cesarsko odlikovanje v podobi srebrnega križa s krono za zasluge na hrabre prsi. Odlikovanec, ki je mnogo let kot vojak in žandarm zvesto služil svojemu cesarju in ki zdaj že mnogo let deluje kot občinski predstojnik, kot ud okrajnega odbora in c. kr. okrajnega šolskega sveta in kot prisežen cenilni mož v domačem okraju in ki je v času regulovanja zemljišnega davka kot od vlade poklican zvedenec prišel v mnoge slovenske kraje in vsled tega znan marsikomu na slovenskem Štajerskem, je slovenski poštenjak g. Ivan Farkaš, posestnik in občinski predstojnik v Iljašovcih fare sv. Križa na lepem in rodnem Murskem polju. — Na sv. Jožefa dan po pozni službi božji se je zbralo v primerno okrašenem novem šolskem poslopju pri sv. Križu mnogo ljudstva. V navzočnosti istega okrajnega odbora in okrajnega šolskega sveta Križevskega, gospodov duhovnikov in učiteljev potem občinskih predstojnikov z Murskega polja je po primernem nagovoru g. okrajni glavar Ljutomerski izročil srebrni križec s krono kot dokaz cesarskega odlikovanja gosp. Ivanu Farkašu. Potem zbrali so se sorodniki, znanci in vsi drugi prijatelji odlikovanca v krčmi g. Vezjaka. Tukaj pa smo imeli priliko med izbornim petjem pevcev iz Ljutomera in okolice slišati primerne napitnice. Iz njih smo posneli, kako neustrašljivo delujoč je odlikovani gospod Ivan Farkaš stal kot zvest slovenski korenjak po načelu „svoji k svojim“ od nekdaj med nami.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 1. aprila.

Navzočnih 18 občinskih svetovalcev, predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svet. Dolenc in Nollija, potem objavi deželnega predsedstva dopis, v katerem se na-

znanja, da bode na veliko soboto popoldne ob 4. uri običajni sprevod in pozivlje mestni zbor, da se sprevoda udeleži, in zahvalo grofa Hohenwarta na čestitki povodom njegovega odlikovanja.

Župan Grasselli naznanja potem, da se je dr. Vošnjak odpovedal mestnemu odborništvu.

Obč. svetovalec dr. vitez Bleiweis predlaga na to, da mestni zbor to odpoved z obžalovanjem vzame na znanje in g. dr. Vošnjaku izreče zahvalo za večletno uspešno delovanje, posebno v policijskem odseku. Ob enem se naprosi g. župan, da vsled te odpovedi razpiše v II. razredu še voliev četrtega občinskega svetovalca.

Predlog se vsprejme in župan Grasselli izjavi, da se bode gospodom volilcem naknadno naznanilo, da je v II. razredu voliti štiri obč. svetovalce. — Mesto g. Kleina, ki je za delj časa odpotoval, voli se predsednikom volilne komisije v III. razredu obč. svet. Povše, v komisijo za odmerjenje vojaških pristojbin pa obč. svet. Ravnikar in vitez Zitterer.

Prva točka dnevnega reda odloži se zaradi odsotnosti dotičnega poročevalca, potem pa poroča podžupan V. Petričič o škontrovanju mestne blagajnice dne 27. decembra. Našlo se je vse v najlepšem redu in poročilo vzelo na znanje.

V imenu finančnega odseka poroča dr. Stare o vseučilišnika Josipa Mantuanija prošnji za podporo za potovanje v Nemčijo, da bi nabral gradiva životopisu glasbenika Jakoba Galla, ki je bil rodom Slovenec in čegar 300letna obletnica se bode prihodnje leto praznovala. Odsek predlaga, da se prošnja odkloni, kar se tudi zgodi, ko je občinski svetovalec Ravnikar omenil, da se tudi „Glasbena Matica“ zanima za Gallusa, ki se je prvotno pisal Petelin, da g. Valenta že dolgo nabira gradivo za Gallusov životopis in da bode „Glas. Matica“ v tej zadevi zasebno stopila z Mantuanijem v dogovor.

V finančnega odseka imenu nasvetuje podžupan Petričič, da se mestnemu ujetničarju Martinu Šterku da 30 gld, nagrade. Obvelja.

Na vrsto pridejo potem vodovodnega odseka poročila o določitih za dobivanje vode iz mestnega vodovoda, o ceniku za oddajo vode, o pravilniku za izgotavljanje vodovodnih naprav po bišah. Z neznatnimi debatami in primernimi pojasnili vsprejme se paragraf za paragrafom, le pri § 11. pravilnika vnela se je obširnejša razprava. Obč. svet. Gogola je namreč prav umestno opazil, da je ta paragraf pretrd, ker dopušča, da se smejo po kanalih odpravljati le pomije in perilna voda, ne pa stranski poplavki. Dokler nimamo kanalizacije je ta paragraf neizvršljiv, prouzročal bi tudi preveč stroškov, ker bi bilo treba jame prepogosto prazniti. Zato predlaga, da se ta paragraf ali popolnoma izpusti, ali pa olajša s tem, da se vmes ustavi beseda „navadna“.

K temu predmetu govorili so obč. svetovalci Hribar, Gregorič, Hrasky, Zitterer, Grasselli, naposled obvelja predlog obč. svetovalca Hribarja „Straniški poplavki odpravljajo se po kanalih le tedaj, kadar od slučaja do slučaja magistrat to dovoli.“

V vodovodnega in olupševalnega odseka imenu nasvetuje obč. svet. Hribar, da bi se v „Zvezdi“ napravil vodomet. To bi bilo vidno znamenje završenega vodovoda. Sprva mislilo se je napraviti vodomet na cesarja Josipa trgu pred novim gledališčem. A ker se poslednje zavlačuje in ni misliti na skorno zgradbo, izbral si je odsek drug prostor, namreč „rondeau“ v Zvezdi. Vodomet imel bi 10 metrov v premeru in bilo bi od njegove obvoje do Radeckega spomenika še 6½ metra, na drugi strani pa 6 metrov prostora. Efekt bi bil velik, ker znaša pritisk vode 40 metrov. Vodomet bi bil začasen, stal pa bi okoli 3000 gld.

Proti predlogu govorili so obč. svet. dr. Gregorič, dr. Staré in Gogola, za vodomet pa Hrasky, Zitterer in T. Zupan. Predlog za vodomet v „Zvezdi“ ostal je v manjšini, vsprejel pa se je predlog, da se napravi vodomet na prostoru pred Rudolfinumom.

V imenu šolskega odseka poroča obč. svetovalec Tomšič o podelitvi jedne Fran Josipove jubilejske ustanove za obiskovalce c. kr. obrtnih strokovnih šol. Po njegovem nasvetu podeli se ustanova Josipu Lukežiču.

Potem se javna seja zaključi in prične tajna.

Domače stvari.

— (Shod slovenskih poslancev) je preložen na poznejšnje dni. Ta sklep so včeraj storili poslanci v Ljubljani. Počakati se hoče, kaj da ukrene češki deželni zbor glede češko-nemške sprave. A zatrdilo se je, da bode shod letošnje leto neoporečno. Tudi so se določile v glavnem programove točke in razdeliti se imajo v kratkem referati.

— (Fzm. baron König,) generalni nadzornik pehote, pripeljal se je včeraj popoldne v Ljubljano in danes nadzoroval tukajšnji pešpolk št. 17.

* (Velika javna telovadba.) Shka Babilonski stolp, velikanska 8 metrov visoka skupina, katero bode na Veliki ponedeljek predstavljala „Ljubljanski“ v redutni dvorani, izpostavljena je na ogled slavnemu občinstvu v izložniku trgovca gospoda Miroslava Sossa v Špitalskih ulicah.

— (Na Dunajskem vseučilišči) bilo je v zimskem tečaju 6060 slušateljev in sicer 241 bogoslovcev, 1966 juristov, 748 modroslovcev in 3105 medicincev.

— (Mestnim vrtnarjem) z letno plačo 390 gld. in prostim stanovanjem bil je v včerajšnji mestnega zbora tajni seji začasno imenovan Matija Ceraar.

— (Največja hiša v Ljubljani) oziroma pri Ljubljani, je Withalmov „kolizej“. V njem prebiva 461 ljudi.

— (Jama v Velikem Otoku) na Notranjskem bode na velikonočni ponedeljek večjemu občinstvu zopet odprta. Razsvetljevalo jo bode tedaj 4000 sveč.

— (Iz Koč pri Prestanku) pritožuje se nam gospod Edvard Usar, da je dne 30. marca od okrajnega glavarstva dobil za napoved prihodnine nalog z dne 21. marca 1890 št. 5043, v katerem je doslovno zapisano: „Geschlachtet hat er 4 Schweine à 2 fl. Nutzen“. Naslov „er“ je že davno odpravljen in g. Usar se kot davkoplačevalec s takim nazivom čuti žaljenega.

— (V Mlaki,) okraj Kamnik, vršila se je 9. marca t. l. občinska volitev in so bili izvoljeni sledeči posestniki: Ivan Remec iz Gmajnice, Ivan Stebe iz Podboršta in Franc Pibernik iz Gmajnice, prvi županom, zadnja dva odbornikoma.

— (Iz Kviškega) pri Gorici. V dan 30. marca t. l. priredila je tukajšnja čitalnica svoj letni občni zbor. Pri volitvi novih odbornikov bili so v odbor izvoljeni sledeči gg. Štefan Koršič, predsednikom; Janek Lenardič, blagajnikom; Štefan Tomažič, gospodarnikom, Edvard Kumar, Fran Kumar, Anton Štekar, Janez Štekar. Čast nam je javiti to slavnemu občinstvu, novi odbor pa naj skrbi, da se bo „Čitalnica“ še vedno tako razcvetala in krepila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kolonj 1. aprila. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Peterburga, da je pohod nemškega cesarja k poletnim ruskim manevrom v Carskem Selu zdaj za gotovo določen.

Kolonj 1. aprila. „Kölnische Zeitung“ javlja, da se bodo diplomatske razmere mej Srbsko in Bolgarsko v kratkem pretrgale, ker se Srbska brani, imenovati diplomatskega zastopnika v Sofiji. Zaradi tega nova zamotanja v orijentu neso nemogoča.

Peterburg 1. aprila. Car in carica obiskala sta te dni vojaško ječo, kjer je cesar ukazal, da se vsem ujetnikom kazni za jeden mesec zmanjša. Že drugi dan izpustili so 61 vojakov.

Dunaj 2. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja imenovanje vrhovnega komornika, grofa Trautmannsdorfa, kanclerjem Frau Josipovega reda.

Friedrichsruhe 2. aprila. Bakljade udeležilo se je 1300 železničnih uradnikov. Kneževi obitelji napravile so se ovacije. Odgovarjajoč na nagovor predsednika Krahna poudarjal Bismarck zasluge Maybachove za razvoj železnic, svetoval, nadaljevati na tem potu, vender pri zgradbah biti opreznim, ker je tudi trdnih kamnov, ki se ne dajo prodreti in se zahvalil za velikansko ovacijo. — Cesar podaril Bismarcku sliko prirodne velikosti in pipo.

Carigrad 2. aprila. Oficijozno se zanikava vest, da bi bile turške ladije križale okolu Krete.

Razne vesti.

* (Princ — zapravljivec.) Jako znamenito je, da so v uradnem listu kneževine Valdeške princa Albrehta, bratranca vladajočega kneza in majorja v pruske vojski, proglasili zapravljivcem ter mu postavili varuha.

* (Izreden slučaj) pripetil se je zadnje dni v mestu Mogunciji (Mainz). Priletna ženska je prišla k pokopališčnemu nadzorniku ter ga prosila, naj za njeno hčer, ki je na smrt bolna, skuplje jamo ravno tam, kjer leži že njena sestra, kajti zdravnik da je rekel, da gotovo v par dneh umre. Nadzornik jej to obljubi in tudi stori. Ko pa ženska pride domov, jelo jej je slabo prihajati in po noči je umrla za kapjo, tako da so tretji dan njo položili v grob, katerega je dala skopati za svojo hčer. Hči pa še živi.

* (Rabljeva hči.) Blizu Brna živi v vasi Bohonice bolehen kmet Ivan Šikral, ki zaradi svoje bolezni ni nikdar zdravnikov za svet vprašal, ampak le mazače. Zvedel je za neko Ano Mahovo, o kateri so trdili, da ne ume le prorokovati, ampak tudi umetno zdraviti. Sama mu je rekla, da je hči zadnjega Brnskega rablja ter da ima kose vrvi, s katerimi so hudodelnike obešali, ter da s temi lahko mnogo ljudem pomaga. Kmet jej verjame, ter jej obljubi vse storiti, karkoli mu ukaže. Zahtevala je najprej denarja, da bo dala za maše za ranjke sorodnike, ki so v vicah, kakor mu je po kartah prorokovala. Tudi za druge stvari je še zahtevala denarja, zlasti za blagoslovljene sveče, katere mora o polnoči na razpotjih prižigati. Njega je pa drgnila z nekim mazilom, češ da je to najboljšo sredstvo. Ogoljufala ga je na ta način blizu za 400 fl. in kakor se je ravnokar zvedelo tudi še mnogo drugih.

* (Reka Tigris) je preplavila obrežje ter napravila precej škode. Mesta Mosul, Bagdad in Basora so pod vodo.

* (Pastor v ženski obleki.) V mestici Kalamazoo v severni Ameriki izvolili so pastorjem gospico Carrie Bartlett, ki ni le izborna propovednica, ampak se odlikuje tudi z izredno krasoto. Ima še le dovetnajst let. Pri cerkvenih opravilih nima svečeniške obleke, ampak elegantno črno žensko obleko in črn klobuk z belimi novejimi peresi. To je prvi slučaj, da je ženska izvoljena pastorjem.

prinaša v 4. zvezku naslednjo vsebino: 1. A. Aškerc: Iskarijót. Legenda. — 2. Fr. Gestin: Iz arhiva. Povest. (Dalje.) — 3. Fr. Orožen: Henry Moreton Stanley. — 4. Jožef Rakež: Vzduh in njega vpliv na človeško zdravje. — 5. Anton Funtek: Z doma. — 6. y.: V spomin. — 7. Jožef Kenda: Pepeluhar. Narodna pravljica. — 8. Anton Funtek: Luči XI. — 9. Mária: Iz življenja mlade umetnice. Novela. (Konec.) — 10. I. Hönnigmann: O gluhozemcih. — 11. Književna poročila: II. L. P.: Jezik v Mat. Ravnikarja „Sgodbah svetiga pisma sa mlade ljudi“ (Dalje.) — III. Marka Fabija Krinitilijana govorniški pouk. — 12. Dr. Jakob Sket: Odgovor na J. Lendoršekove opazke. (Dalje.) — 13. Listek: Pesnik Gorázd. — Muzejsko društvo. — Valvasor kot zgodovinar. — Grundzüge der theoretischen Astronomie. — Plemenita ustanova. — Komarovljeva karta slavjanskih narodnostij. — Trstenjakov večer. — Kdaj je umrl Trstenjak?

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Najprimerneje velikonočno darilo!

PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gld. 20 kr., s pošto 1 gld. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

Najprimerneje velikonočno darilo!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Umrli so v Ljubljani:

1. aprila: Raza Oblak, užitinskega paznika hči, 7 mesecev, Vegove ulice št. 12, za vnetjem sapnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
1. aprila	7. zjutraj	737.1 mm.	6.8° C	sl. svz.	obl.	0.30 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	9.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739.8 mm.	6.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura + 7.0°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	87.50	87.90
Srebrna renta	87.60	88.05
Zlata renta	110.50	110.20
5% marena renta	102.55	102.90
Akcije narodne banke	935.—	939.—
Kreditne akcije	308.—	302.25
London	119.40	119.30
Srebro	—	—
Napol	9.45 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.65
Nemške marke	8.65	8.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	25
Ogerska papirna renta 5%	98	55
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika, dober prodajalec, izurjen v trgovini mešanega blaga, želi službo premeniti. — Ponudbe prejema upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod F. G. 100. (270—2)

Dečko

14 let star, poštenih staršev, vsprejme se takoj v prodajalnico (269—2)

Aleksandra Ličana v Ilir. Bistrici.

Pobratimi.

Roman.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 1 gold. 20 kr.
(s poštino vred).

Svoji le svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni
Brnski izdelki
v najnovejših deslinah za
pomladno in poletno sezono
po čudovito nizkih cenah
razpošilja
tovarniška zaloga sukna
Frank & Pernitza
v Brnu.

Uzorci zastoj. — Gospodje
krojači dobé obilne in elegantne
opravljene knjige
uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za
uniforme za c. kr. državne
uradnike, telovadna in gasilna
društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izrisanje
vseh naročil le proti povzetju ali
predpošiljati
zaeska. (83-17)

Korespondenca v vseh jezikih.

Občinskega tajnika

išče podpisano županstvo, kateri mora slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožen biti. Kavcije položiti mora bodisi v gotovini, vrednostnih papirjih ali hipotekah 500 gld. — Letna plača znaša 500 gld. — Čas za uložitev pismenih prošenj je določen do 15. aprila t. l. Nastop službe 1. maja t. l.

Občina Št. Mihel-Stopiče pri Novem Mestu
dne 1. aprila 1890

(277—1) Franjo Kastelic, župan.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(7) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapiščine
Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.
Založil Dragotin Hribar. —
Tiskala „Narodna Tiskarna“
1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva
tovarniška zaloga ur.
Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako pošto postajo. (187—8)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—45)
v hotelu „Pri Maličih“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti v svojej trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najučnejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamč.

V najini založbi je izšla in se začne 3. aprila razpošiljati knjiga

Balade in romance.

Napisal
Anton Aškerc.

Pesnik Gorázd (Anton Aškerc) je vzbudil zadnja leta s prekrasnimi svojimi pesniškimi proizvodi v Slovencih obče zanimanje. Plastično izraževanje, lepa dikcija blaglasni stiki, zdrav realizem in poseben epični talent dičijo vse njegove, iz narodnega življenja in slovenske zgodovine zajete pripovedne poezije, o katerih se je že večkrat izrekla želja, da bi jih pesnik v knjigo zbrane dal na svetlo. Ustrezajoči tej splošni želji podajeva Slovencem nad deset in pol tiskovnih pol obsežajočo zbirko njegovih balad in romane ter zajedno vabiva na prijazno naročbo. — Cena broširani knjigi 1 gld. 30 kr., v izvirne platnice elegantno vezani pa 2 gld. (263—3)

lg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.